

عنوان مقاله:

استفاده از تنوع زیستی و پوشش های نباتی بومی راهبرد پایداری زیست بومهای بیابانی و مقابله با خشکسالی های اقلیمی

محل انتشار:

همایش ملی تغییر اقلیم و تاثیر آن بر کشاورزی و محیط زیست (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمدتقی کاشکی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

مهدی فراوانی - استادیار پژوهشی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

غلبه شرایط اقلیمی خشک و نیمه خشکدر بیش از 80% پهنه کشورمان و به تبع آن گسترش مناطق بیابانی و کویری در گستره ای بیش از 34 میلیون هکتار شرایط زیست محیطی شکننده ای را برای این مرز و بوم رقم زده است در شرایطی که عملیات بیولوژیک در عرصه های بیابانی کشور برای استفاده بی حد و حصر از یک تا دو گونه گیاهی خلاصه می گردد بدون تردید تنوع زیستی در عرصه های بیابانی کشور تحت الشعاع قرار گرفته و سایر گونه های اندمیک با ارزش نادیده گرفته شوند یکی از اصول جامع نگری در مدیریت بیابان از بین بردن اصل یکنواختی و ایجاد تنوع در پوشش گیاهی است که بنوعی تضمین کننده ثبات و پایداری زیست بوم بیابان است دراین مقاله سعی شده است تعداد ی از گونه های گیاهی بومی مناطق بیابانی که در سیر توالی و تواتر پوشش گیاهی دراین عرصه ها درحد تیپ گیاهی ظاهر می شوند و تاکنون خصوصیات بومسی شناسی فردی آنها مورد مطالعه قرار گرفته است به عنوان گونه های جایگزینی تاغ به دستگاههای اجرایی معرفی گردند مهمترین گونه های مورد بحث عبارتند از :
Stipagrostis pennata, Salsola richteri , Ammodendron persicum, Smirnovia iranica, Hammada salicornicum

کلمات کلیدی:

تنوع زیستی، مدیریت بیابان، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/123096>

